

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2010 ਦਾ CWP ਨੰ. 20892

ਜੁਲਾਈ 10, 2012

A. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 - ਆਰਟਿਕਲ 226 - ਰਿਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ 1952 - ਐਸ. 7-ਏ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ - ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ - ਵੱਖਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਆਮ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ - ਇਕੱਲੀ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ - ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ AIR 1960 SC 1213 ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਅੰਡਰਸਕੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਕਲੀਬੰਗ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ-ਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। EPF ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮਲਕੀਅਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਵਿੱਤ, ਕਿਰਤ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅਖੰਡਤਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਦੂਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 15)

B. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 - ਆਰਟਿਕਲ 226 - ਰਿਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ 1952 - ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ - ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ - ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ - ਲੋੜ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਵੀ

"ਨਿਯਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਓਰੀਕਸ ਫਿਸ਼ਰੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2010) 13 SCC 427 ਵਿੱਚ ਪਾਸ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"39. ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 8.9.2010 ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਐਸੋਸੀਏਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਸੂਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, (2010) 9 SCC 496 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। *

40. ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਪੈਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: (ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਪੰਨਾ 510-12)।

- (a) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਰੁਝਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- (b) ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ □ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- (c) ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (d) ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(e) ਕਾਰਨ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਕੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(f) ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਇਕ, ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

(g) ਕਾਰਨ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(h) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਨਿਆਂਇਕ ਰੁਝਾਨ ਸਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ।

(i) ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

(j) ਤਰਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂਇਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(k) ਜੇ ਕੋਈ ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਵਾਧੇਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(l) ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਠੋਸ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਜਾਂ 'ਰਬੜ-ਸਟੈਪ ਕਾਰਨਾਂ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(m) ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਡੇਵਿਡ ਸ਼ਾਪੀਰੋ ਇਨ ਡਿਫੈਂਸ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕੈਂਡਰ (1987) 100Harv. L. Rev. 731-37)।

(n) ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਟ੍ਰਾਸਬਰਗ ਨਿਆਂਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਰੁਇਜ਼ ਟੇਰੀਜ਼ਾ

ਬਨਾਮ ਸਪੇਨ, (1994) 19 EHRR 553, p 'ਤੇ. 562, ਪੈਰਾ 29 ਅਤੇ ਐਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਆਕਸਫੋਰਡ, 2001 EWCA Civ 405, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ, 'ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।'

(o) ਸਾਰੇ ਆਮ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ, ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਤੱਤ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 21)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਾਜੇਸ਼ ਹੁੱਡਾ, ਸੀ .

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜੇਸ਼ ਪੁੰਜ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.

(1) ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਛੋਟੇ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ' ਲਈ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 31.5.2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 3.2. 2006, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-9, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ') ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ [ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ] ਐਕਟ, 1952 (ਛੋਟੇ ਲਈ, 'ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਅਧੀਨ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 -M/s ਬੋਬੋ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੈਸਟ ਚੁਆਇਸ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਰਥਾਤ, ਮੈਸਰਜ਼ ਬੈਸਟ ਚੁਆਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, EPF ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਡ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੈਸਟ ਚੁਆਇਸ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਲੱਬਡ ਦੇ ਨੇ the ਯੂਨਿਟ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ। ਉਹ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 20 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਲੱਬਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3.2.2006 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਨੰਬਰ 1 -ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਵਰੇਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 -ਸਥਾਪਨਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 31.5.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੈਸਟ ਚੁਆਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਥੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕੋ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਫਿਨਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1-ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, **ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਿਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਡੜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਹੋ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ LN ਗਡੋਦੀਆ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2)।**

(4) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਵੱਖਰੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੈਸਟ ਚੁਆਇਸ ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਂਝੇ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚੇ (1) AIR 1997 SC 58 (2) AIR 2012 SC 273

ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਵੀ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੈਸਟ ਚੁਆਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅਖੰਡਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ **ਇਵਾਨਸ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਵਾਰਾਣਸੀ ਫੈਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਬਲਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)।**

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

(7) **ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਨਰੈਣੀ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)**, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਕੋਟਾ ਵਿਖੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸਨ, ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇੱਕ ਅਦਾਰਾ ਦੁਜੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

(8) ਮੈਂਸਰਜ਼ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਡਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ, ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸਾਂਝਾ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਲੈਟਰਹੈੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਸਨ ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚੋਂ 10 ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਸਨ। ਉਥੇ ਸੀ

(3) 1994 11 LI ਜੇ 646

(4) 1998 II LLJ 1244

(5) (1996) 5 SCC 522

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅਖੰਡਤਾ। ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਟਰੱਕ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਜ਼ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"6. ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਂਝੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਾਂਝਾ ਹੈ, ਲੈਟਰ ਹੈੱਡਾਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 10 ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਂਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ 13 ਭਾਈਵਾਲ। ਦੋਵਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਖੋਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਜਾਇਜ਼ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਹਰਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰੀਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(9) **ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਰਜੀ ਕੈਮੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ (6)** ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਫਿਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸਟਾਫ਼ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਗਰਾਨੀ, ਵਿੱਤ ਜਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਪ੍ਰਬੰਧਨ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕੁਝ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ:

"4. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ

ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2-ਏ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਇਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਲਿੰਕ ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੰਬਾਮਾਥ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਬਲਕਿ ਰੋਹਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਰੋਹਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਾਮਾਥ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਰੋਹਾ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਿਰੋਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਾਮਾਥ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਰੋਹਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਇਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ। - ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਆਮ ਸਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੋਹਾ ਫੈਕਟਰੀ ਅੰਬਾਮਾਥ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। 1921 ਤੋਂ ਅੰਬਾਮਾਥ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਮੁੱਖ ਮੂਲ ਸਥਾਪਨਾ।

(10) **ਨੂਰ ਨਿਵਾਸ ਨਰਸਰੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)**

ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੋਸਵਰਸ ਸੈਕਟਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੋਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (8)** ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਅਦਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਲੀਬਿੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸਕੂਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਅਧਿਆਪਕ, ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 30 ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਟਾਫ਼ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏਗੀ। ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੂਜੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

“4. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ, ਕੀ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਹਨ।** ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਯੂਨਿਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਯਾ, ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਦੋ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ 30 ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਸਕੂਲ ਚਲਾਏਗੀ। ਸਟਾਫ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ. ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਕਾਈ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਗਰਲਜ਼ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਧਾਵਨ (7) 2001 (1) SCC 1 ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(8) ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 1213

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਡ ਨੰਬਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਪਤੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨੇੜਤਾ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਵਾਧਵਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੀ. ਵਾਧਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਕਾਰਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਇਕ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਨਰਸਰੀ ਆਰਟਿਕਲਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਚ ਆਰਟਿਕਲਸਾਂ ਫਰਾਂਸਿਸ ਗਰਲਜ਼ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਸਹੀ ਹੈ।"

(11) **ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ**. ਬਨਾਮ **ਰਾਜ ਕੋਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ (9)**, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਆਮ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਅਖੰਡਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ, ਸੈਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕੋ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅਖੰਡਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਟਾਇਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"6. **ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ** ਬਨਾਮ **ਵਰਕਮੈਨ ਵਿੱਚ**, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਏਆਈਆਰ 1960 ਪੀ. 1215, ਪੈਰਾ 2)

"2. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਯੂਨਿਟ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਉਦਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪੂੰਜੀ, ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ।"

7. ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ v. ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਰਜੀ ਕੈਮੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪੋਰਟਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਮੈਸਰਜ਼ ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਦੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਣ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਂਝੇ ਹੋਣ। ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪਤਾ ਸਾਂਝਾ ਸੀ, ਵਿੱਤੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਦਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕਰਜ਼ਾ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ 11 ਤੋਂ 14 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"11. ਹੁਣ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 1959-60 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਿਮਿਟਡ, ਚਾਈਬਾਸਾ ਸੀਮਿੰਟ ਵਰਕਸ, ਝਿੰਕਪਾਨੀ ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, [ਏਏਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 56] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਚੂਨੇ ਦੀ ਖੱਡ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ:

"... ਫਿਰ ਸਾਧਾਰਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ' ਕੀ ਹੈ?... ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ

ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਗਾਂ, ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਇਕਾਈਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸਮੁੱਚੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਹਰ ਇਕਾਈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਏਕਤਾ ਜਾਂ ਆਮ ਏਕਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਟੈਸਟ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਡਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਗਠਨ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਏਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕੁਝ ਇਕਾਈਆਂ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, [ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 1213] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਚ ਨੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿਟ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ:-

"ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਟੈਸਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਗਾਂ, ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਇਕਾਈਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ "ਅਖੰਡਤਾ" ਦੀ ਏਕਤਾ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ।

(12) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੀਜਨਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਈਜੀ ਕੈਮੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, [1998(2) SCC 446] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰੀਜਨਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਜ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪੋਰਟ (P) ਲਿਮਿਟਡ, [2007(4) SCC 239] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ: {2007 AIR SCW5342} ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਈਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਰਨਾਥ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਚਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਠਾਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 1921 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਰੋਹਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸੈੱਟ, ਵੱਖਰੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ, ਵੱਖਰੇ ਵਰਕਸ ਮੈਨੇਜਰ, ਪਲਾਂਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੱਖਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਵਿਕ ਰਸਾਇਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪੋਰਟ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਰਜੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ, ਸੈਂਟਰਲ ਸਲੇਸ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, ਵੱਖਰੀਆਂ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਅਤੇ ਆਡਿਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ।

(13) ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰੋਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਡਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, [1996(9) SCC 454: (AIR 1997 SC 58)] ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਨਰੈਣੀ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1996(5) SCC 522] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰੋਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਡਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਸਨ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਂਝੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਾਂਝਾ ਸੀ, ਲੈਟਰ ਹੈੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਸਨ। ਨਰੈਣੀ ਉਦਯੋਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤਿੰਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਜੋਂ ਸਥਿਤ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇੱਕੋ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਾਂਝਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ, ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਸਾਂਝੀ ਸ਼ਾਖਾ ਅਤੇ ਕੋਟਾ ਵਿਖੇ ਸਾਂਝਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੀ। ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, ਸੇਲਸਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਈਐਸਆਈਸੀਐਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇੱਕੋ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਮ ਹੈ। ਦੋ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਟੈਕਨੀਕਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਾਂਝਾ ਗ੍ਰਾਮ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਗਡੋਈਆ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ 'ਚੋਂ ਵੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਆਇੰਟਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(13) ਈਵਨਜ਼ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੋਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਵਾਰਾਨਸੀ ਫੋਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਡ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ-ਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

EPF ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ¹ ਵੱਖ - ਵੱਖ

ਕਦਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮਾਲਕੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਵਿੱਤ, ਕਿਰਤ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਏਕਤਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਹਨ, ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(16) ਹੁਣ ਮਾਮਲਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ

ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਲੱਬਿੰਗ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਇਕੋ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਕਤਾ ਸੀ ਮਲਕੀਅਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਵਿੱਤ, ਕਿਰਤ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅਖੰਡਤਾ ਦੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮਹੱਤਵ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ► ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕੋ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਥਿਤ ਹਨ

ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ।

(18) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਹਨ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹੋਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀ ਸਾਂਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੱਪੜਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਣ ਨਾਲ, ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ EPF ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(20) ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ।

(21) **ਓਰੀਕਸ ਫਿਜ਼ਰੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ** ਬਨਾਮ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਜੇ. ਓ.)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:

(22) **ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਐਸੋਸੀਏਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਸੂਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, (2010) 9 SCC 496 ਵਿੱਚ** ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ।

(40) **ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਐਸੋਸੀਏਟਸ** ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲੇ ਦੇ SCC ਪੈਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: (SCC pp. 510-12)।

(a) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰੁਝਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(b) ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(c) ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ

ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(d) ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(e) ਕਾਰਨ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਕੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(f) ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਇਕ, ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

(g) ਕਾਰਨ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(a)) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਨਿਆਂਇਕ ਰੁਝਾਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ।

(i) ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

(j) ਤਰਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂਇਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(k) ਜੇ ਕੋਈ ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਵਾਧੇਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(l) ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਠੋਸ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਖਿਪ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਢੰਗ

ਜਾਂ 'ਰਬੜ-ਸਟੈਪ ਕਾਰਨਾਂ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(m) ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਡੇਵਿਡ ਸ਼ਾਪੀਰੋ *ਇਨ ਡਿਫੈਂਸ* ਓਪਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕੈਂਡਰ (1987) 100 ਹਾਰਵ. ਐਲ. ਰੇਵ. 731-37)।

(n) ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ *ਸਟ੍ਰਾਸਬਰਗ ਨਿਆਂਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੂਇਜ਼ ਟੋਰੀਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਸਪੇਨ*, (1994) 19 EH RR 553, p 'ਤੇ ਦੇਖੋ। 562, ਪੈਰਾ 29 ਅਤੇ *ਅਨਿਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਆਕਸਫੋਰਡ*, 2001 EWCACiv405, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ, 'ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। '

(o) ਸਾਰੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ, ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਤੱਤ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

41) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, *tlie* ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

21)) ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ